

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase, v právní věci žalobkyně: **SILMET Příbram a. s.**, se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, zastoupená Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem náměstí T. G. Masaryka 153, Příbram, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, čj. KUJI 44591/2025, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 1. 2026, čj. 62 A 34/2025-61,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Magistrát města Jihlavy shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Přestupku se měla dopustit tím, že provozovala vozidlo, jehož hmotnost byla při vysokorychlostním vážení dne 25. 11. 2024 na 123. km dálnice D1 stanovena na 26 123 kg. Váha naměřila 28 089 kg, což po odečtu 7% tolerance činilo 26 123 Kg. Vozidlo žalobkyně tak o 123 kg překročilo nejvyšší povolenou hmotnost vozidla podle vyhlášky č. 209/2018 Sb., o hmotnostech,

rozměrech a spojitelnosti vozidel. Magistrát města Jihlavy uložil žalobkyni pokutu ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč. Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou. Krajský soud v Brně ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Uvedl, že v nyní projednávaném případě bylo po odečtu 7% tolerance zjištěno překročení nejvyšší povolené hmotnosti vozidla o 123 kg. Z fotodokumentace dále plyne, že vozidlo se v okamžiku vážení nacházelo v přímém směru a nebrzdilo. Vysokorychlostní váha na úseku dálnice D1 na 123. km ve směru jízdy na Brno byla ověřena dne 11. 12. 2023. Váha měla požadované metrologické vlastnosti a byla opatřena úředními značkami. Z uvedeného krajský soud uzavřel, že podmínky, za nichž lze vážní lístek považovat za dostatečný podklad výsledku vážení, byly splněny.

[3] Krajský soud shledal nedůvodnou námitku žalobkyně, že vysokorychlostní váha nemohla stanovit celkovou hmotnost vozidla správně. Žalobkyně namítala, že necelou hodinu před provedením vážení čerpala pohonné hmoty od společnosti ČEPRO, a. s., která ji vydala dodací nákladní list. Na tomto listu je uvedena celková hmotnost vozidla po jeho naplnění pohonnými hmotami 25 047 kg oproti vysokorychlostní váhou naměřeným 28 089 kg.

[4] Krajský soud uvedl, že nelze vyloučit, že v prodlevě mezi oběma váženími (byť trvající zhruba patnáct minut při zohlednění vozidlem ujeté vzdálenosti mezi oběma místy), mohlo dojít k dějům, v jejichž důsledku byla nakonec celková hmotnost vozidla vyšší. Za podstatné ovšem krajský soud považoval, že údaj o vážení v dodacím nákladním listu je údajem zaznamenaným běžným (neformálním) způsobem. Jeho účelem je doložení množství odebraného zboží. Výsledek vážení načerpaných pohonných hmot na čerpací stanici proto sám o sobě nemá potenciál zpochybnit výsledek získaný z certifikovaného měřicího zařízení, které je k vysokorychlostnímu vážení vozidel přímo určeno. Nadto dodací nákladní list obsahuje pouze údaje o načerpaných pohonných hmotách. Neplyne z něj celková hmotnost jednotlivých vozidel ani celé soupravy před a po načerpání. Údaj „25 047 kg“ tedy není údajem o celkové hmotnosti vozidla, jehož nejvyšší povolená hmotnost byla překročena. Údaje z nákladního dodacího listu proto nemohou zpochybnit údaje vyplývající z vysokorychlostního kontrolního vážení.

[5] K odkazu žalobkyně na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 7. 8. 2025, čj. JMK 115109/2025, krajský soud uvedl, že nezpůsobilost vysokorychlostních vah na úseku dálnice D2 sama o sobě neznamená, že veškeré vysokorychlostní váhy typu SPELWIM jsou obdobně nezpůsobilé. V nynější věci žádná objektivní pochybnost nevyvstala. Žalobkyně netvrdila, že by daná vysokorychlostní váha vykazovala nepřesné či neúplné hodnoty při stanovení celkové hmotnosti silničních vozidel.

[6] Argumentaci žalobkyně směřující k nepřesnému měření vysokorychlostních vah bezprostředně před koncem platnosti jejich ověření Českým metrologickým institutem označil krajský soud za pouhou spekulaci. Za relevantní nepovažoval ani poukazy žalobkyně na její úspěchy v odlišných správních a soudních řízeních týkajících se překročení nejvyšší povolené hmotnosti. Soud dále poukázal, že ačkoliv vozidlo žalobkyně převáželo kapaliny, provedeným vysokorychlostním vážením nebylo stanoveno zatížení na jednotlivé nápravy vozidla, nýbrž jeho celková hmotnost.

pokračování

[7] Krajský soud uzavřel, že výsledek vysokorychlostního kontrolního vážení je v nyní posuzované věci relevantním a dostatečným podkladem pro závěr o spáchání přestupku.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[8] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. V ní namítala, že krajský soud:

1. zatížil řízení vadou spočívající v nedostatečném vypořádání klíčových žalobních námitek;
2. nesprávně posoudil otázku faktické technické možnosti překročení nejvyšší povolené hmotnosti vozidla stěžovatelky;
3. své závěry opřel o vnitřně rozporné úvahy;
4. zlehčil význam odkazu stěžovatelky na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 7. 8. 2025, čj. JMK 115109/2025.

[9] K první a druhé kasační námitce stěžovatelka uvedla, že vysokorychlostním vážením naměřená hodnota je ve vztahu ke konstrukčním parametrům vozidla technicky a fyzikálně nemožná. Hodnota „28 089 kg“ (před odečtem tolerance) překračuje výrobcem stanovenou technicky přípustnou hmotnost vozidla o více než jednu tunu. Je nemyslitelné, aby výrobce konstruoval a homologoval vozidlo tak, že již samotné naplnění jeho palivových či cisternových nádrží na maximální kapacitu vede k překročení jeho nejvyšší technicky přípustné hmotnosti. Krajský soud se tímto argumentem nezabýval. Současně nesprávně hodnotil význam dodacího nákladního listu. Jeho smyslem bylo prokázat, že objem a hmotnost paliva, které lze do vozidla načerpat, nemohou vést k tak extrémnímu navýšení hmotnosti samotného vozidla. V projednávané věci tak existují zásadní a dosud neodstraněné pochybnosti o správnosti výsledku vysokorychlostního vážení.

[10] Ke třetí kasační námitce stěžovatelka uvedla, že úvaha soudu o možném zvýšení hmotnosti vozidla mezi oběma váženími je nepodložená a vnitřně rozporná. Soud sám připustil, že časová rezerva činila maximálně patnáct minut. Tento argument přesto používá proti stěžovateli.

[11] Konečně stěžovatelka netvrdila, že by rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje diskvalifikovalo všechny váhy typu SPELWIM. Z rozhodnutí plyne, že i certifikovaná a ověřená měřidla mohou vykazovat systematické chyby. Soud stěžovatelce vytkl, že netvrdila existenci konkrétních technických vad měřidla. Tím přenesl důkazní břemeno na stěžovatelku, která ovšem nemá reálnou možnost technickou závadu měřidla prokazovat.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na svá předchozí vyjádření a ztotožnil se s rozsudkem krajského soudu. Kasační stížnost navrhl zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[13] Stěžovatelka namítala, že krajský soud nedostatečně vypořádal klíčové žalobní námitky. Především se odmítl zabývat argumentem o překročení nejvyšší technicky přípustné hmotnosti vozidla.

[14] K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je nutno vykládat jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, a ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74). Nepřezkoumatelné je zejména takové rozhodnutí, v němž soud zcela opomene vypořádat některou z uplatněných žalobních námitok, na níž je postaven základ žaloby (rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44). To ovšem neznamená, že se soud musí zabývat každou dílčí námitkou (rozsudky NSS ze dne 9. 5. 2023, čj. 3 As 43/2021-41, a ze dne 30. 4. 2009, čj. 9 Afs 70/2008-130). Postačí, pokud z celkového kontextu vyplývá, že se jí zabýval a že jeho právní závěry zahrnují její (byť i jen implicitní) vypořádání (rozsudky NSS ze dne 12. 9. 2025, čj. 3 Afs 14/2024-62, a ze dne 25. 3. 2010, čj. 5 Afs 25/2009-98). Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, čj. 7 As 126/2013-19). Jeho rozhodnutí proto ob stojí i tehdy, postavil-li své závěry na ucelené argumentaci, která věcně pokryla všechny argumentační pozice žaloby (rozsudky NSS ze dne 12. 12. 2024, čj. 8 As 212/2023-45, a ze dne 26. 8. 2021, čj. 3 As 279/2019-33). Za nepřezkoumatelné tak nelze považovat rozhodnutí, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor soud vůči otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci zaujal.

[15] Takto vymezenou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku Nejvyšší správní soud neshledal. Krajský soud jasně vymezil podmínky kladené judikaturou na průběh vysokorychlostního kontrolního vážení a vztáhl je na nyní projednávanou věc. Vypořádal se rovněž s podstatou žalobní argumentace týkající se zpochybnění správnosti výsledku vysokorychlostního vážení (viz především body 10 a 13 napadeného rozsudku). Důvody, pro které provedené měření nebudí pochybnosti o správnosti jeho průběhu a výsledku, srozumitelně vysvětlil.

[16] Stěžovatelka dále namítala, že krajský soud nesprávně hodnotil otázku možnosti překročení nejvyšší technicky přípustné hmotnosti vozidla. Vysokorychlostním vážením naměřená hodnota 28 089 kg před odečtem toleranční odchylky překračuje technicky přípustnou hmotnost vozidla stanovenou výrobcem o více než jednu tunu.

[17] Krajský soud správně poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které musí být kumulativně splněny tři podmínky, za nichž lze vážný lístek považovat za objektivní důkaz o naměřené hmotnosti vozidla při vysokorychlostním vážení (rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2025, čj. 3 As 308/2023-41). Měření (i) musí být provedeno úředně schváleným zařízením, (ii) dostatečně zdokumentováno a (iii) provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti, zejména pokud není rozumného a přiměřeně pravděpodobného důvodu pro obavy z chyb měření.

[18] V nyní posuzované věci krajský soud jasně a srozumitelně odůvodnil splnění prvních dvou podmínek (bod 10 napadeného rozsudku). Tyto závěry ostatně stěžovatelka nijak

pokračování

nerozporuje. Krajský soud se rovněž podrobně zabýval otázkou, zda bylo měření provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti. Přesvědčivě vyložil, že i tato podmínka byla splněna.

[19] Krajský soud konstatoval, že dodací nákladní list obsahuje toliko údaj o množství načerpaných pohonných hmot. Z tohoto dokladu tedy nelze dovodit celkovou hmotnost vozidla, která je pro posouzení věci rozhodná. Současně zdůraznil, že i pokud by dodací list tento údaj obsahoval, nebyl by způsobilý zpochybnit výsledek získaný z certifikovaného měřicího zařízení přímo určeného k vysokorychlostnímu vážení vozidel. Nejvyšší správní soud se s uvedeným hodnocením ztotožnil.

[20] Na závěru krajského soudu nemůže nic změnit ani námitka stěžovatelky o překročení technicky přípustné hmotnosti vozidla. Ze skutečnosti, že výrobce stanovil nejvyšší technicky přípustnou hmotnost vozidla na 27 tun, totiž nijak nevyplývá, že vozidlo nelze naložit nákladem vyšší hmotnosti a přetížit jej. Argumentace stěžovatelky je nadto mimoběžná, neboť celková hmotnost vozidla byla při vysokorychlostním vážení po odečtení tolerance stanovena na 26,1 tuny. Podstatou tolerance je právě přiznání, že žádné měření v běžném provozu není stoprocentně přesné. Lze tedy připustit, že naměřený údaj 28 089 kg nemusí odpovídat, a dokonce pravděpodobně neodpovídá, skutečné hmotnosti vozidla při měření. Pro závěr o spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích je však rozhodující údaj o hmotnosti snížený o toleranční odchylku. Přitom tento údaj, na kterém je správní rozhodnutí postaveno, technicky přípustnou hmotnost vozidla žalobkyně nepřekračuje. Z tvrzení stěžovatelky proto nelze dovodit chybu v průběhu vysokorychlostního kontrolního vážení.

[21] Nejvyšší správní soud ani nepovažuje úvahy krajského soudu za vnitřně rozporné, jak namítala stěžovatelka. Krajský soud sám označil domněnku o možném zvýšení hmotnosti vozidla mezi oběma váženími jako pouze teoretickou. Závěr o správnosti výsledků vysokorychlostního vážení na této úvaze ovšem nestavěl.

[22] Nedůvodnou shledal Nejvyšší správní soud i námitku, dle které měl krajský soud zlehčit význam odkazu stěžovatelky na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Krajský soud nepopřel, že i certifikovaná a ověřená měřidla mohou vykazovat systematické chyby. Správně ovšem poukázal, že nefunkčnost vysokorychlostních vah stejného typu na odlišném místě než v nyní posuzované věci nemůže zpochybnit výsledek tohoto konkrétního vážení.

[23] Nejvyšší správní soud uzavírá, že vysokorychlostní kontrolní vážení vozidla stěžovatelky proběhlo za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti. Vážní lístek tak lze považovat za objektivní a spolehlivý důkaz o spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Námitky uplatněné stěžovatelkou nejsou důvodné. Nejvyšší správní soud proto rozhodl podle § 110 odst. 1 věty poslední soudního řádu správního a kasační stížnost zamítl.

[25] O nároku na náhradu nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 věty první ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch a náhradu nákladů jí proto nelze přiznat. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. března 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu